No. 251. 1848.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 3,00; voor de buitensteden *f* 3,50; franco door het geheele Rijk. *Brieven, Gelden*, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.

ZATURDAG, 5 FEBRUARIJ.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1,00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents per regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

STATISTIEK.

3e LIJST.

BEVOLKING VAN HET RIJK,

op den 1e Januarij 1840 (1).

In het geheel 2,859,208
Katholijk deel der Bevolking 1,100,199
Niet-Kath. „ „ „ 1,759,000

III. Ministerie van Finantiën (2).

Minister	M. L. F. C. ridder van Rappard (3).	P
Raad-Adviseur	P. A. Ossewaarde.	P
Secret.-Generaal	D. van Hoytema.	P
	Mr. J. Boeije.	P
Lands-Advokaat	Mr. J. C. Faber van Riemsdijk.	P
Referendarissen	M. Vesticu.	P
	J. H. de Kokelaar Bouwens.	P
	Mr. J. Pols.	P
	Mr. P. P. van Bosse.	P
	Mr. J. F. J. B. Tielemans.	K
	R. Vrancken.	P
	G. J. Deyselman.	P
	J. P. Ciriaci.	P
	H. J. Meulemans.	P
Inspect.-Gener.	F. Beudt.	P
	Mr. G. Holtius.	P
	L. van Mesritz.	O
Hoofd-Inspect.	Mr. W. J. C. Scholten van Aschat.	P
	H. Grobbe.	P
	J. W. Bungenberg.	P
	J. H. Frieswijk.	P
	H. Dibbetz.	P
Inspecteurs voor de Registratie	H. van Goudoever	P
	W. Lee.	P
	J. Stam.	P
Buitengew. Inspect. der Registr.	Mr. G. T. B. Croiset	P
Control. bij het Alg. Zegelkantoor	R. A. Gevers.	P
Hoofd-comm.	A. van Haaften Cluwen.	P
	S. P. Pels.	P
Commiesen	J. Achenbach.	P
	T. A. Engelbert van Bevervoorde.	P
	N. J. Boejée.	P
	J. J. A. de Kokelaar Bouwens.	P
	J. J. Brouwer.	P
	W. van Diepen.	P
	J. Ephraïm.	P
	H. J. Furstner.	P
	A. van Hasselt.	P
	G. W. de Hertogh.	P
	Mr. F. van Heukelom (*overleden.*)	P
	Mr. C. H. Immerzeel.	P
	H. Indeweij.	P
	W. A. van der Jagt.	P
	J. de Jong.	P
	P. J. A. Rhede van der Kloot.	P
	J. van der Kloot.	P
	J. G. Machwirth.	P
	J. G. Meesman.	P
	H. T. Mensinga.	P
	C. G. Pellissier.	P
	D. Ribbe.	P
	G. Roodenburg.	P
	C. Rooseboom.	P
	W. de Rooij.	P
	H. Schreij.	P
	N. Steger.	K
	A. P. Smit.	P
	C. P. Tuckerman.	P
	T. G. Versfelt	P
	H. J. W. Visser.	P
	P. Strick van Wijk.	P
	J. A. T. Cohen Stuart.	P
	H. J. de Wit.	P
	C. Zeeman.	P
	W. K. J. Zwierzina.	P
Adj. Comm.	M. J. A. van Berkel.	P
	S. Besanger.	P
	W. J. Bosboom.	P
	A. Bouwens.	P
	W. O. Bowier.	P
	M. Bowier, Az.	P
	A. C. Bruijer.	K
	P. de Bruin.	P
	J. Carabain Mouraud.	P
	J. Coenen.	P
	J. M. Coenen.	P
	A. J. Cornelissen.	P
	C. A. J van Dam.	P
	F. M. Ente van Gils.	P
	L. A. van den Ende.	P
	J. Frateman.	P
	Mr. P. C. J. van Ghert.	K
	F. M. J. van Ghert.	K
	W. Greeven.	P
	J. J. van Heel.	P
	S. H. Hertzveld.	O
	J. L. Heubel.	P
	A. S. van Hoven.	P
	H. F Kalse.	K
	B. P. de Kanter.	P
	J. A. van Kempen.	P
	A. Kiewit.	P
	J. J. Kips.	P
	C. Kips.	P
	C. Kuhlman.	P
	J. C. Leich.	P
	A. Margadant.	P
	J. C. A. Medenbach	P
	P. Meiboom.	P
	J. Oltmans.	P
	J. A. van den Ouweelen.	P
	W. G. Denick Patyn.	P
	H. P. de Peypers.	P
	G. A. N. Faber van Riemsdijk.	P
	J. W. de Raad.	P
	W. A. Ribbe.	P
	D. W. Roobol.	P
	L. G. Sas.	K
	J. H. Schröder.	P
	F. C. H. Smabers.	K
	C. J. Swaan.	P
	P. J. Tuyn.	P
	M. N. A. Vestieu.	P
	W. C. de Waal.	P
	P. F. Waldeck.	P
	C. van de Watering.	P
	C. Webbers, Jr.	P
	C. P. van Wijngaard.	P
	J. H. de Wit.	P
Eerste Klerken	J. P. Barbier.	P
	J. Belinfante, Jr.	O
	S. P. W. J. van Gogh	P
	H. E. Graffé.	P
	H. Hussem.	P
	M. A. de Jager.	P
	P. H. C. L. Jonxis.	K
	J. van Kempen.	P
	W. de Lagh.	P
	W. van Lil.	P
	C. F. van Malm.	P
	M. M. J. van der Meer.	P
	A. H. A. F. Meijer.	K
	M. Meijers.	O
	A. Meijsenheijm Knipschaar.	P
	L. C. Pasdeloup.	K
	K. W. Roggen.	P
	L. Samuels.	O
	R. Schepman.	P
	D. Schild.	P
	P. C. L. Swaan (4).	
	D. J. Vestieu.	P
2de Klerken	A. H. van Andel.	P
	F. M. Bernhard.	P
	C. J. Denick Patyn.	P
	A. J. W. van Diepen.	P
	J. van Gogh.	P
	G. W. de Hertog, Jr.	P
	J. Kilchmeijer.	P
	J. J. Kips.	P
	J. C. Kuhlman, Czn.	P
	W. H. de Lagh.	P
	J. G. Liernur.	P
	S. C. Mondt.	P
	C. Oltmans.	P
	H. W. J. C. Swaan.	P
	J. Willemse.	K
	G. J. V. Ziedses Desplantes.	K
	F. W. J. Zwiersina.	P
Kamerbewaarder	C. Mooiman.	P
Concierge.	W. J. J. van Gogh.	P

Recapitulatie. ***Ministerie van Finantiën.***

Behalven den Minister 28 Hoofd-ambtenaren. 26 Protestanten, 1 Katholijk, 1 Onbekend.
36 Commiesen. 35 Protestanten, 1 Katholijk.
54 Adj. Comm. 47 Prot. 6 Kath. 1 Onb.
22 Eerste Klerken. 15 Prot. 3 Kath. 3 Onb. 1 aan het Ministerie onbekend.
17 Tweede Klerken. 15 Protestanten, 2 Katholijken.
2 Ondergeschikte Beambten. Beide Protestant.

(1) Op den 1 Januarij 1846 bedroeg het cijfer der bevolking van het rijk 3,053,984 zielen. Het zielental der Katholijken was op den 1 Januarij 1846 1,167,451.

(2) Het personeel der ambtenaren aan de departementen van Algemeen Bestuur is genomen uit de *Residentie-* en *Stads-Almanak* voor 1848.

(3) P beteekent Protestant; K Katholijk; O Onbekend.

(4) Deze naam onder de categorie van eerste klerken bij het Ministerie van Finantiën in de *Residentie-Almanak* opgegeven, is aan dit gansche ministerie onbekend, naar luid onzer berigten.

AMSTERDAM, 4 Februarij.

Er is reeds veel geschreven tegen de werken van openbaar nut, welke de regering in de troonrede beloofd heeft te zullen voordragen. Wij begrijpen niet hoe reeds vooraf een groot gedeelte der oppositie-bladen zich in beweging heeft kunnen zetten tegen plannen, die haar onbekend waren en nog onbekend zijn? Die stelselmatige aankanting tegen al wat de regering zou kunnen ondernemen is niet slechts onbillijk en onregtvaardig; zij is een bewijs van onverstand.

Wij begrijpen volmaakt, dat men zegt het ministerie te willen omverwerpen; dat men te dien einde alles terugstoot wat dat ministerie zoude willen doen. Maar daarom behoeft men niet het goede, op zich zelve beschouwd, verwerpelijk te verklaren. En doet men dat niet, als men nu reeds alle mogelijke voorwendselen bijeen raapt, als zoovele bewijzen, dat de werken van openbaar nut zijn af te keuren, eer men nog weet, wat de regering zal voordragen, en hoe zij het zal trachten uit te werken?

De *Arnhemsche Courant* heeft in haar nummer van Dingsdag getoond, dat zij niet zoo onverstandig te werk gaat.

Zij betoogt, dat in onzen finantiëelen toestand, het ministerie zeer omzigtig moet zijn in het aanleggen van openbare werken, en die liefst moet overlaten aan particuliere ondernemingen. Zij gedoogt nogtans uitzonderingen. »Wanneer het werken van noodzakelijkheid »betreft, wanneer het er op aankomt, door het openen »van kanalen of wegen, de bewoners van nog misdeelde »streken des vaderlands in de mogelijkheid te stellen ook »van hunne gronden partij te trekken, of, gelijk in »Noord-Braband, de ingezetenen te bewaren tegen het »maanden lang overstroomd blijven hunner landerijen; »(dan) kan het pligt wezen voor den staat tusschen beide te treden."

Wij gelooven, dat die noodzakelijkheid bestaat en dat de regering verpligt is hulp te bieden, als daartoe eenige mogelijkheid is.

Zij late zich niet afschrikken door de finantiëele ongelegenheid van Frankrijk, waarvan de *Arnh. Courant* te dezer zake zeer te onregt spreekt.

Want in Frankrijk spruit de ongelegenheid alleen daar-

uit voort, dat men al te veel werken te gelijkertijd heeft aangelegd, en daardoor te veel kapitalen heeft ontrokken aan de groote speculatiezucht van den Franschen handel, nijverheid en landbouw.

Bij ons bestaan die gevaren niet. Is het niet eene eeuwigdurende en gegronde klagt tegen de regering, dat zij niets doet? Is het te vreezen, dat zij nu veel zal gaan doen?

Is het niet een bestendig verwijt tegen onze kapitalisten, dat de speculatie-geest is uitgedoofd, dat de kapitalen in de brandkasten onbenut liggen? Het voorbeeld van Frankrijk kan dus hier niet dienen. Ginds onderneemt de regering alles te gelijk; hier deed zij tot heden niets. Sinds is de speculatie-zucht op eene gevaarlijke hoogte gebragt; hier is gebrek aan ondernemings-lust.

Als er bij ons moeijelijkheden kunnen geboren worden, zij kunnen alleen voortspruiten uit den rentelast onzer staats-schuld. Het is de pligt der regering om te zien, wat zij daaromtrent doen kan, en in overleg te treden met de vertegenwoordiging, wat zij doen mag.

Kon zij een middel vinden om den ondernemings-zucht bij onze kapitalisten te verlevendigen, zij zou eene groote dienst aan het vaderland bewijzen.

In de Kamer der Gedeputeerden van Frankrijk heeft de zaak van Italië aanleiding gegeven tot eene driedaagsche discussie. Daarin hebben het woord gevoerd de heer de Lamartine en de heer Thiers, welke beide zijn beantwoord door den heer Guizot, aan wien de palm der welsprekendheid met de overwinning is gebleven.

De redevoering van den Franschen minister van buitenlandsche zaken is merkwaardig, maar te lang om door ons in haar geheel te worden overgenomen. Wij vergenoegen ons dus met een uitreksel te geven van hetgeen de heer Guizot gezegd heeft van den Paus. Zie hier wat hij stelt:

»Zien wij een oogenblik de belangen der godsdienstige politiek. Ik zeg godsdienstige politiek, niet de godsdienst; want de Staat is niet belast met de belangen der godsdienst. Deze zijn alleen vertrouwd aan de bedienaren der godsdienst, die daarvan alleen aan God rekening verschuldigd zijn.

»Dit wil echter niet zeggen, dat de staatkunde der regering niet godsdienstig zijn moet, dat de godsdienst hare rol niet te spelen en geene belangrijke plaats te vervullen heeft.

»Mijne heeren, er doet zich eene belangrijke daadzaak voor; namelijk de verzoening, de niet schijnbare, maar de opregte, ware en innige verzoening der godsdienst met de hedendaagsche maatschappij, hare zeden en denkbeelden (*levendige goedkeuring in de centrums*); ziedaar het gewigtigste belang van onze eeuw. Er bestaat zulk eene behoefte aan die goede overeenstemming, aan die verbroedering der wereldsche maatschappij met het eeuwig en onverganklijk geloof, dat er van alle zijden pogingen aangewend worden om daartoe te geraken.

»Doch hoe waren die pogingen tot den tijd van Pius IX? Hevig en woest. Door welke lieden werden ze in het werk gesteld? De heer de Lamartine vergunne mij het hem te zeggen: door radicalen, die de denkbeelden van het katholicisme met die van het hedendaagsche radicalisme meenden te kunnen vereenigen; doch deze lieden werden niet erkend door de katholijke Kerk; zij bereikten geenszins het doel, dat men zich had voorgesteld.

»Toen gebeurde het (en de heer de Lamartine noemde dit een groot geluk voor Italië), dat het hoofd der Kerk de noodzakelijkheid erkende van die verbroedering. Hij besefte, dat men aan de denkbeelden, gevoelens en behoeften der hedendaagsche maatschappijen moest deel nemen. (*Levendige sensatie.*) De twee grootste gebeurtenissen van onzen tijd zijn: de zalving van Napoleon door Paus Pius VII, en Pius IX, door zijne houding bekrachtigende al wat er waars, gemagtigds en wettigs gelegen is in de denkbeelden en zeden der hedendaagsche maatschappij. (*Nieuwe goedkeuring op onderscheidene banken.*)

»Ziedaar de beide grootste feiten der hedendaagsche geschiedenis. Maar, vergun mij het u te zeggen, vergeet niet de voorwaarden, onder welke zij plaats grepen.

»Men moet van den Paus niet vergen wat hij niet mag ten uitvoer brengen; men moet zijn geestelijk gezag en zijne wereldsche magt niet met elkaâr verwarren.

»Het pausschap behoort volstrekt in stand te blijven. De toestand van Italië, van Frankrijk, ja van geheel Europa vordert dit gebiedend; het moet volkomen gehandhaafd worden tegen hen, die daarvan meer of iets anders zouden willen maken (*gedruisch van alle zijden, langdurig gewoel*).

»Twee elementen oefenen hun invloed op den Paus uit, twee magten drukken hem. (*Ah! Ah! Luister!*)

»Men wil zich meester maken van den Paus, opdat hij een werktuig worde tegen Oostenrijk; en te gelijkertijd wil men, dat hij in het binnenland van Italië het werktuig worde van denkbeelden, welke ik (of niet, zoo gij wilt) radicaal, revolutionnair noemen zal, en die in strijd zouden zijn met de staatkunde van Italië zoowel als van geheel Europa.

»Men eischt van den Paus de ineensmelting van de rijken van Italië en te gelijkertijd vergt men van hem een bijna republikeinschen regerings-vorm (*kreten, verwarring*).

Ter linkerzijde. Neen! neen! Italië vraagt slechts grondwettige staatregelingen.

De heer Guizot. Ik spreek niet over de toekomst. Ik behandel het tegenwoordig vraagstuk. Er is op dit oogenblik geen sprake van grondwettige staatsregelingen. »Wanneer die zullen komen, dan zal men verder zien. Ik zeg, dat er elementen zijn, die op den Paus hun invloed willen uitoefenen, magten, die hem drukken en die hem zaken afvergen, die hij niet kan, niet mag verleenen. (*Levendige stoornis.*)

»De Paus kan slechts het werktuig zijn van orde en vrede ... Ik zeide het werktuig; ik vraag hem verschooning voor dit woord; ik had moeten zeggen de banier van orde en vrede.

»Hij is geenszins zoo vele eeuwen lang op aarde de vertegenwoordiger geweest van de denkbeelden van orde, vooruitgang en vrede, om nu de vertegenwoordiger te worden van de denkbeelden van strijd en regeringloosheid.

»Hij zal dit ook niet worden. (*Verschillende bewegingen.*) Reken op hetgeen hij van den beginne af getoond heeft te zijn, alsmede op 's mans karakter. De Paus zou den souvereinen vorst redden, indien de souvereine vorst in gevaar raakte. Ziedaar de godsdienstige politiek, die wij in Italië aantreffen."

Het bovenstaande toont aan, hoe de heer Guizot, die protestant is, over den paus en het pausdom denkt; wil men nu weten, hoe de heer Thiers, die voltairiaan is, het pausschap beschouwt, men leze dan de volgende zinsnede, die in zijne rede voorkomt. De heer Guizot had gezegd, en zeer beteekenend, dat *de paus den vorst zoude redden*, zoo hij in gevaar geraakte: de heer Thiers antwoordt daarop:

»Dat gezegde is genoeg, om mij te bewijzen, dat de heer Guizot zich niet heeft gedragen (in de zaken van Italië) zoo als hij behoorde. In mijn oog spruiten de moeijelijkheden in Italië juist voort uit het dubbel karakter van Pius, die souverein en paus is; en wat mij aangaat, ik ben bereid te zeggen, juist het omgekeerde van hetgeen de minister van buitenlandsche zaken beweerde; *dat de priester den souverein zoude verliezen, indien de souverein zich bij ongeluk liet medeslepen door den priester.*"

De politiek en de moraal van het valsch liberalismus van onzen tijd, is in die weinige woorden vervat.

De berigten uit Rome over Duitschland melden, dat de Paus eene groote schrede voorwaarts heeft gedaan; hij heeft een drietal ministeriëele portefeuilles aan leken gegeven. De prins Gabrielli is tot minister van oorlog, de graaf Petrus Ferretti tot minister van finantiën, en Don Michaël Gantani, prins van Teano, tot minister van policie benoemd. De Cardinaal Ferretti, tot legaat van Ravenna benoemd, is vervangen door den Cardinaal Bofondi.

Wij herinneren nogmaals alle weldenkende Katholijken aan de noodzakelijkheid, die er bestaat, om het *Genootschap van Barmhartigheid* te ondersteunen, hetzij om contribuerend of dragend lid te worden, of op eene andere wijze het genootschap te bevorderen. — Blijkens den staat der casse, onlangs in druk publiek gemaakt, is er een te kort van ƒ211,41, hetwelk uit de liefdegiften in dit jaar zal moeten gevonden worden. Uit denzelfden staat blijkt mede, dat het getal der lijken, waaraan door dit genootschap het ligchamelijk werk van liefde is uitgeoefend, namelijk het begraven derzelve, gedurende den jare 1847, bedraagt 235 volwassenen en 136 kinderen, terwijl dit getal in den jare 1846 bedroeg 175 volwassenen en 81 kinderen. Sedert primo Januarij is het getal der begravenen nog merkelijk grooter; naar wij vernemen, zijn er sedert dien tijd reeds 65 lijken door het genootschap ter aarde besteld.

Zoo als wij vroeger reeds vermeld hebben, bestaat het Bestuur uit een president-thesaurier, den Weleerw. heer pastoor van der Lugt, vier commissarissen, de heeren A. Butti, J. F. van der Steen, J. A. van den Heuvel en A. J. Kriek, benevens een secretaris, den heer A. J. Schenk, bij wien men alle noodige inlichtingen kan bekomen.

Wij kunnen met genoegen vermelden, dat bij den heer commissaris A. Butti weder is ontvangen eene gift van N. N. ƒ5 en eene dito van ƒ1,50.

Onder de katholijke Jaarboekjes voor 1848 uitgegeven, bevelen wij vooral aan de aandacht onzer lezers dat van den Weleerw. Heer Burgmeijer, Pastoor te Warmond, uitgegeven te 's Bosch, bij de Gebroeders Verhoeven, onder den titel van: *Kerkelyk Nederland, Jaarboek voor Katholyken.* Dit werkje is in alle opzigten belangrijk.

Mede zeer belangrijk is het *Jaarboekje voor Tijd en Eeuwigheid.* Tweede jaargang 1848. De Mensch, door *Alban Stolz*, te Almelo bij J. T. Sommer.

De schrijver vat den lezer als bij de hand en hem door alle tijdperken des levens heenvoerende, wij[st] hem de pligten aan, die de Christen in elk derz[elve te] vervullen heeft; en zulks niet op den stroeven toon [der] zedemeesters, maar op eene zoo onderhoudende, [popu]laire wijze dat de belangstelling van den lezer, in [...] wil van het ernstige der onderwerpen, tot het ein[de] wordt gaande gehouden, zonder dat evenwel de er[nst en] waardigheid worden uit het oog verloren, die [...] behandeling der daarin voorgedragen gewigtige [...] den voegt.

Moge ook dit boekje in veler handen komen, [om] veel mogelijk nut te stichten!

Bij Z. M besluit van 1 Februarij jl. is benoe[md tot] raadsheer in het provinciaal geregtshof in Vri[esland] Mr. D. J. A. baron van Harinxma Thoe Slooten, [...] regter in de arrondissements-regtbank te Leeuwar[den].

Uit eene opgave, voorkomende in het laatste N[o. van] het Weekblad *de Wekker*, blijkt, dat het getal [...] deelingen van het Nederland onderwijzers-genootsch[ap] 143 beloopt Het getal donateurs is tot dus ve[r ...] als in Noord-Holland 10, Utrecht 19, Noord-Bra[band ...] Overijssel 5, Vriesland 4 en in Groningen 25.

's GRAVENHAGE, 3 Februarij. Dingsdag is a[...] gewone vergadering gehouden van den raad van [...] doch ten 1 ure hebben zich de ministers daarbij g[...] en gisteren is er eene buitengewone vergadering [...] van den raad van state. Men brengt dit met de [...] stellen nopens de grondwetsherziening in verband.

— Z. M. den koning der Belgen heeft den [...] G. van der Duijn, voormalig secretaris van het [...] landsche gezantschap te Brussel, benoemd tot rid[der der] Leopolds-Orde.

— Z. M. de koning der Franschen heeft de O[...] het Legioen van Eer toegewezen aan den baron P. [...] de Carnbée, officier van de Nederlandsche Mari[ne].

— De baron G. A. van Tindal, luitenant ter [...] eerste klasse, sedert een tiental jaren ridder [...] Legioen van Eer, is tot officier derzelfde orde ve[...]

— In afwachting van de aankomst van den [...] minister van Frankrijk bij het Nederl. hof, wo[...] zaken van het gezantschap waargenomen door de[...] de Bretueil, eersten legatie-secretaris.

— De Geneesheer van Z. M. Dr. Everard, is [...] mouth aangekomen, door den Admiraal der [...] Ch. Ogle gisteren aan boord geleid van de *Fire[...]* klein stoomvaartuig, onder Luit. Ponsonley, die [...] avond naar de kust van Afrika dacht te vertrek[ken ...] Madeira zal aandoen.

LEYDEN, 1 Februarij. Na verdediging van [...] heden alhier tot doctor in de verlos- en heelku[nde ...] vorderd, de heer A. F. A. Raupp, med. doctor [...] geyk in Noord-Braband. *(L. [...]*

BUITENLANDSCHE BERIGT[EN].

FRANKRIJK.

PARIJS, 2 Februarij. De hertog en hertogin d[e Mont]pensier zullen omstreeks het einde der maand A[...] Madrid vertrekken. Zij zullen eene geheele maa[nd door]brengen op het kasteel Pau, alwaar zij schitterende [...] zullen geven.

— De prins en prinses van Joinville zijn [...] morgen naar Algiers vertrokken.

— De heer Thiers verbindt al meer en m[eer zijn] geluk aan het radicalisme. Den laatsten Janu[arij sprak] hij tot de vergadering van de Gedeputeerden va[n Frank]rijk, maar eigenlijk rigtte hij het woord tot de [...]len van Italië. Zijne redevoering was eene [...] seilliaise, ten hunnen gunste en ter hunner [...] schoon hij zijne woorden nog eenigzins bedwong [...] echter genoegzaam te berekenen, dat, indien [...] Thiers aan het ministerie mogt komen, hij w[...] oorlog zal verklaren aan Oostenrijk en weldra [...] den Paus. Hij zou den oorlog wenschen wegens [...] schenkomst der Oostenrijkers te Modena, wegen [...] teugeling der onlusten in Lombardije, ja zelfs [...] Paus niet spoedig genoeg naar zijnen zin zijn [...] ment in handen stelt van leken. In het kort, [...] den heer Thiers, moest Frankrijk in Italië eene [...] onaire staatkunde begunstigen. Ten minste, of [...] dit niet letterlijk zegt, hij geeft het niet ond[...] verstaan.

— Gisteren heeft de Kamer der Gedepute[erden ...] aanvang gemaakt met de beraadslaging over het [...] van het adres, betreffende Zwitserland. Drie [...] de heeren Casimir Périer, Malgaigne en Mabu[...] over dit onderwerp het woord gevoerd. De he[er ...] die hun op het spreekgestoelte volgen moest, [...] hoofde van verkoudheid, verzocht, de verdere [...] tot den volgenden dag uit te stellen. Dit gesch[iedde.]

Heden was de heer Thiers beter ter spraak. [...] devoering over Zwitserland is eene volslagene [...] het radicalisme. De gewezen minister heeft uit [...]

ooste dagbladen de hatelijkste en ongerijmdste lastewijgen opgerakeld, die sinds een jaar tegen de Katholijken der oude cantons werden uitgebraakt.

Het verhaal, dat hij levert van de gebeurtenissen waarvan Zwitserland de schouwplaats is geweest, behelsde van het begin tot het einde niets dan eene reeks van de grofste logens. Tot zelfs de togten der vrijscharen vonden in den heer Thiers een verdediger; de radicalen hadden het volste regt om zoo te handelen, zeide hij. Men kan hun niets verwijten; zij hebben, zoo lang de burgeroorlog heeft geduurd, de grootste blijken gegeven van menschlievendheid. Nergens hebben zij geweld gepleegd, zelfs niet jegens de kloosterlingen van den St. Bernard. Doch hunne tegenstanders — deze zijn de onverdraagzaamste lieden van den aardbodem, en op hen valt de geheele verantwoordelijkheid terug van de rampen, die Zwitserland heeft ondervonden.

Overigens al wat er in Zwitserland is geschied, was slechts het gevolg van den strijd tusschen de omwenteling en tegen-omwenteling. De landdag vertegenwoordigt de eene, het Sonderbund de andere. Ziedaar dus in de oogen van den heer Thiers eene voldoende reden om het Sonderbund te vernietigen.

Het is nog niet te bepalen of er in de Kamer der Gedeputeerden een afgevaardigde zal gevonden worden, die moeds genoeg bezit om den heer Thiers te bestrijden. Zijne redevoering verdient in waarheid die eer niet. Het is een hatelijk stuk, dat een man tot oneer verstrekt, die eens minister was en het weder wenschte te worden. Indien er nog een weinig gezond verstand heerscht in de verschillende partijen, die Frankrijk verdeelen, dan kan men nu reeds verzekeren, dat de heer Thiers zich voor altoos onbruikbaar heeft gemaakt.

— De heer de Lamartine, die zich reeds gesteld bevond voor het uitspreken zijner redevoering, is geweldig door de griep aangetast, nadat hij weder te huis gekomen was. Ook de heer Berryer, en zelfs de heeren Guizot en Thiers hebben van de griep te lijden gehad.

— Men verzekert, dat het besluit, waarbij de maarschalk, hertog van Isly tot minister van oorlog wordt benoemd, ter vervanging van den generaal Trezel, sedert gisteren gereed ligt om door Z. M. onderteekend te worden.

— De heer Bacourt, die den geheelen winter te Parijs hoopte door te brengen, heeft eergisteren avond van den heer Guizot de dringende uitnoodiging ontvangen om zich onmiddellijk naar Turijn te begeven, om aldaar zijne betrekking te gaan vervullen.

Eene dergelijke uitnoodiging was te gelijkertijd gerigt aan den heer Piscatory, gezant te Madrid, die niet voor het einde van Februarij derwaarts dacht te zullen vertrekken.

— Men zegt dat de heer Ernest Bresson, Fransch consul te Palermo, benoemd is tot officier van het Legioen van Eer.

— De *Moniteur* meldt de benoeming van den generaal Lamoricière tot den rang van groot-officier van het Legioen van Eer.

— De lijkrede van Daniel O'Connell zal den 10 Februarij ten 10 ure precies in de Notre-Dame worden uitgesproken door den Eerw. P. Lacordaire. De plegtigheid zal een aanvang nemen met eene lijkdienst voor den beroemden overledene. (*Univers.*)

ENGELAND.

LONDEN, 2 Februarij. Gisteren in den namiddag is een kabinetsraad, ten huize van lord John Russull, bijeengekomen.

— Het koninklijk geregtshof (*Queens Bensch*) heeft gisteren uitspraak gedaan in de zaak betreffende de verkiezing van den heer Hampden tot bisschop van Hereford, en waarin de aartsbisschop van Canterbury betrokken was, als zijnde hij beschuldigd van ongeregte handelingen bij deze verkiezing te hebben gepleegd. Het hof heeft zich ten opzigte van den aartsbisschop van Canterbury incompetent verklaard.

— Een even gierig als rijk koopman te Londen is dezer dagen aldaar het voorwerp van ieders opletttendheid geweest. Hij had, zoo goedkoop mogelijk, een armen daglooner in dienst genomen, om eenig werk in zijn huis te verrigten. Deze ongelukkige, met werk overkropt, begaf zich naar de echtgenoote van den koopman en verklaarde haar, dat zijn loon zoo karig was, dat hij niet eens in staat was zich een glas bier, ter verkwikking, aan te schaffen. De medelijdende vrouw dit vernemende, gaf hem eene volle kruik ten geschenke; maar op zijne beurt vernam dit de man des huizes, die toen hij met den daglooner moest afrekenen, de waarde van de kruik bier van zijn dagelijksch geld aftrok; de arme duivel maakte tegenwerpingen, verwekte geweld, zoodat de politie, ter hulp ingeroepen, hem naar de gevangenis gebragt.

Des anderen daags werd deze man voor den regter geroepen, hij verklaarde de zaak en kwam er met eene boete van 2 shillings af. Maar de koopman had thans eene andere rekening met het geregt te vereffenen; hij werd tot eene boete van ƒ625 veroordeeld; als hebbende, zonder daartoe geregtigd te zijn, bier verkocht, en de arme daglooner, als de aanbrenger van deze overtreding beschouwd wordende, ontving het derde gedeelte dezer som.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 21 Januarij. Onder deze dagteekening bevat de *Times* een brief uit deze hoofdstad, waarin wordt gemeld, dat men in Oostenrijk rusteloos voortgaat met ontzettende krijgstoerustingen. Ofschoon de ministers Kolowratz en Kubeck op den staat der schatkist wijzen, als de meestmogelijke spaarzaamheid gebiedende, schijnt de staatskanselier, de prins van Metternich zich hieraan niet te storen.

De tijdingen uit Zwitserland behelzen weinig belangrijks. Dit alleen is meldenswaard, dat twee nieuwe leden van den generalen staf des bondlegers, de kolonel Hauser, van het canton Zurich en de luitenant-kolonel Couvreux hun ontslag hebben ingediend. Laatstgenoemde heeft, in zijn brief aan den president van den landdag, met nadruk gewezen op de staatkundige gronden, die hem bewogen hebben, de dienst in het bondsleger te verlaten. Die gronden zijn volmaakt dezelfde als welke de kolonel Ziegler op zulk eene waardige wijze heeft uiteengezet in den brief, waarvan wij voor eenige dagen hebben melding gemaakt.

Naar luid van brieven van Bern van den 27 Januarij zou de commissie, door den landdag belast met het aanbieden van een ontwerp in antwoord op de gezamenlijke nota der drie mogendheden Oostenrijk, Pruissen en Frankrijk, het eens geworden zijn aangaande de grondslagen van zulk een antwoord.

Men weet, dat het ontwerp van eene nieuwe grondwet door het nieuwe bestuur van Schwytz aangeboden, den 23 door den grooten raad verworpen is. Thans vernemt men dat eene tweede proef, *onwettiglijk* ondernomen door de bonds-commissarissen, geen beter onthaal heeft genoten. Noch redevoeringen, noch de aanwezigheid van troepen hebben deze moedige en schitterende manifestatie des volks kunnen beletten.

Het ontwerp der grondwet, op nieuw, den 25 aan de volks-vergadering voorgelegd in ieder arrondissement van het canton, werd ten tweede male verworpen. In het arrondissement Wollerau alleen hebben 300 stemmen tegen slechts 50 voor de verwerping van het ontwerp gestemd.

De bewindslieden van Waadt gaan voort met de Methodistische Protestanten om hunne godsdienst ten strengste te vervolgen. De heer Druey stelt hen met de Jezuiten gelijk. Zelfs de ernstigste vertogen dezer secte, dat zij in hunne vergadering niets anders bedoelen, dan te voldoen aan hunne godsdienstige overtuiging, kunnen niet baten. Zij worden vervolgd, als zijnde eene gezindheid, buiten de nationale kerk, en alzoo niet erkend.

ITALIË.

ROME, 27 Januarij. Z. Em. de Cardinaal Ferretti heeft in den nacht van den 21 Januarij Rome verlaten, zich naar Ravenna begevende, van welke provincie hij tot legaat is benoemd. Hij had reeds voor eenige dagen de functiën van staats-secretaris nedergelegd in handen van den Cardinaal Bofondi.

— Den 20 Januarij heeft Z. H. op het Quirinaal een openbaar consistorie gehouden, in hetwelk de Paus, met de gewone plegtigheid den Cardinaalshoed heeft overhandigd aan Z. Em. Carolus Vizzardelli.

Vervolgens heeft de H. Vader eenige bisschoppen benoemd, meerendeels voor Spanje en Amerika.

Ten slotte heeft Z. H. den mond geopend van Z. Em. den Cardinaal Vizzardelli, aan wien hij den titel van den H. Pancras heeft gegeven.

De *Augsb. Zeitung* heeft zich vergist toen zij zeide, dat de opstand van Palermo geheel en al was gedempt door de Napelsche troepen. Den 23 was de stad nog in de magt der opstandelingen, en in plaats van zich te laten ontwapenen op de concessiën, die de Koning van Napels hun eindelijk heeft toegestaan, hebben zij dezelve eenparig verworpen.

Het *Journal des Debats* levert daarover belangrijke bijzonderheden tot den 24. De misnoegdheid der bevolking scheen na de verleende concessiën nog heviger te worden. De eischen des volks werden steeds onstuimiger. Het heeft verklaard, dat Sicilië door de droevige ondervinding geleerd had wat de wil van een vorst beteekent, wanneer het volk niet zelf de bewaarder, de wachter en de wreeker zijner regten is, en dat de gedane voorstellingen niet beantwoordden aan de wenschen des volks.

Een beursgerucht te Parijs den 2 Februarij luidde, dat de koning van Napels, ten gevolge van een opstand in de hoofdstad, de vlugt zou hebben genomen. Evenwel wordt dit niet bevestigd.

Intusschen wordt de toestand der beide Siciliën hoe langer hoe meer onrustbarend. Zonder van den opstand van Palermo te spreken, heeft de staat van dat rijk een waarlijk zeer hagchelijk aanzien verkregen. Indien de opstand van Palermo niet spoedig wordt onderdrukt, dan is het mogelijk te bepalen wat er van Sicilië zal worden, vermits de ontevredenheid aldaar in alle klassen der maatschappij is doorgedrongen. Zooveel is zeker, dat indien de redelijke concessiën in tijds waren gedaan, daardoor voorzeker de treurige gebeurtenissen zouden voorgekomen zijn, waarvan dat land thans het schouwspel oplevert.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

BEVALLEN (2 Febr.): J. van Dasselaar, geb. van der Meulen, Z. — (3 Febr.): J. D. Korthals, geb. Muller, D.

OVERLEDEN (1 Febr.): G. Stier, geb. Bnddinger, 57 j. — (3 Febr.): J. Mendes da Costa, 70 j.

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM 4 Februarij.

Koolzaad. Groningsch £vl 59. Op 9 Vaten Olie dadelijk is April £vl. 64½; Sept. en Oct. 60½. *Raapolie* per 6/w ƒ 37¾; Vliegend ƒ 36¾; primo Mei ƒ 35¾; Sept. ƒ 35¼; Oct. 35¼; Nov. 35½; Dec. 35½ *Lijnolie* per 6/w ƒ 29¾; Vliegend 28¾. *Hennepolie* per 6/w ƒ 32; *Raapkoeken* 74, 76 *Lijnkoek* a 10½, 12¼.

DELFT, 3 Febr. Heden zijn de prijzen van de Boter alhier geweest ƒ 40 a ƒ 42.

SCHIEDAM, 3 Febr. Granen. Garst 128/2 ℔ gedroogden fijne Deensche ƒ 218, 220.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

3 FEBR.			gebl.	4 FEBR.	4 u.	gebl.
NEDERL., Werkel. Sch. à	2½	pCt.	54	54	54 1/16	54⅛
Dito Dito . . .	3	»	65 9/16	65½		
Dito Dito op resc. .	3	»	65⅝	65½	63 9/16	65½
Dito Dito	4	»	84⅜	84 5/16		
O. I. Leening . . .	4	»	84			
Amortis. Syndic. . .	3½	»	83⅞	83¾		
Handel-Maatschappij .	4½	»	162⅛			
Haarlemmermeer . .	5	»				
Aand. Rijn-Spoorweg .		»				
Aand. Holl. S. M. .	4½	»				
BELGIE, ...	4½	»				
Dito	2½	»				
Dito bij Rotschild . .	2½	»				
SPANJE, L. bij Ard. van 85 £	5	»	16¼	16¼	16 7/16	16⅜
Dito Dito van 510 £		»	15 5/16	15⅜	15 9/16	15 7/16
Dito bij Dito onb. st.	5	»	14⅞	15	15 1/16	
Dito	3	»	32			
Dito Binnenl. à 6 m. .	3	»	25 1/16	25⅛	25 3/16	25¼
Coupons Ardoins . .		»	13½	12 5/16	13 11/16	
Passive		»	4 15/16			
Deferred		»				
Fransche Uitgest. . .		»	4 7/16			
PORTUGAL, te Londen .	3	»	27⅝			
Dito Dito	4	»	27⅜	28	28⅛	28⅛
Dito Binnenl. à 1 Conto	5	»				
RUSL. Ob. H 1798 en 1816	5	»	104½	104⅜		
Dito Dito 1828 en 1829	5	»	103⅝	103⅜		
Ct. b. d. 1831 en 1833	5	»	95⅛	95⅛		
Dito bij Hope	4	»	85⅝	85½		
Dito bij Stieglitz en C°.	5	»	84⅞	84⅞	85	85
Cert. te Hamburg . .	5	»				
Inschrijving in Assignat.	6	»	65 9/16	65½		
Cert. van Dito . . .	6	»	66½			
POLEN, Certific. . . .	4	»				
Dito Aand. met Loten fl 300		ƒ				
Dito Dito . . . fl 500		»		139¼		
AMERIKA, Phil. Bank .	6	pCt.				
Dito	5	»				
Dito Bank-Actiën . .						

Oostenrijk, Met. 5 pc 97¼; 2½ pc. 49, ⅛, 49; Mexico 18⅛, ¼, ¼; Peru 21, ¼, 21; Ecuador 2 11/16.

Koers van het Geld: Beleening 4½ pCt., Prolong. 4 pCt. Wissel-Disconto 4 pCt.

ANTWERPEN, 4 Febr. Kerkelijke Staat. Oblig. 1832 à 1837 5 pCt. 95. Certific. 1844, 5 pCt. —.

Wisselkoers.

2/m. Hamburg 34⅜; Zigt dito 35; 2/m. Londen 11 95; Zigt Londen 12.02½; 3/m. Lisbon. 41; 3/m. Porto 41; 2/m. Petersb. 1.84½.

INGEZONDEN STUKKEN.

Wanneer Gods bezoekingen nijpen, past het alsdan den mensch op te zetten tot verdrukking zijns natuurgenoots (1)?

IX.

Zoo diezelfde partij, niet door haar verstand, regt of edele bedoelingen sterk, maar door agglomeratie, bij opwinding en misleiding van onkundigen verkregen, invloed uitoefenende, stijf en strak blijft voortgaan met te beweren dat het ons te goed gaat, en de haren worden achtergeschoven, en daardoor verkrijgt, hetgene zij doordrijft, dan moeten wij statistieken leveren.

Statistieken zijn toch niet anders, dan onomstootbare bewijzen der waarheid: — deze nu is aan onze zijde, als de uitzonderingen van geene beteekenis, door veel sterkere uitkomsten worden opgewogen. Want, zoo men al aanneemt, dat in Noord-Braband en Limburg, nu en dan in geheel Katholijke gemeenten, een of ander ambtenaar der onzen wordt gekozen, zal het, bij grondig onderzoek blijken, dat overal waar dit maar uit te voeren is, de ambtenaren door koning Lodewijk, het keizerlijk bewind, en vóór 1830 aangesteld, stelselmatig uitsterven, en door Protestanten worden vervangen. *Bij de statistieken is het van groot belang op dit punt bijzonder acht te geven.* — *Want, aan de*

's chatkist bijdragende, hebben ook wij een billijk regt op de door haar bezoldigde ambten en bedieningen.

Verder moeten wij ons met het *kiesregt* bezig houden, zoo als het thans is: — met naar iets anders te wachten, dat nog niet bestaat, en telken jare kan worden afgestemd, zijn wij ook telkens een jaar ten achteren. — Dit is een moeijelijk punt, maar door volharding, verstand en moed, komen wij daarin vooruit. — Men moet dit overal organiseren, waar eenige kans is, dat van de onzen kunnen worden gekozen; zoo niet, dan bereide men het voor. *Door onze schuld worden wij zoo slecht vertegenwoordigd.* — *Wij moeten dus handelen:* — rusten wij liever als kinderen, dan blijven wij verdienen, dat men ons behandele als onbekwame kinderen, die men leiden en regeren moet.

Ook is het zaak, dat de vermogenden en mannen van kennis en invloed, zich vereenigen, om de onvermogende verdrukten, met raad en daad bij te staan. — Dit zoude beter gaan, zoo wij eene *associatie* hadden.

Maar ook de verongelijkten, de verdrukten moeten niet als bange kinderen weenend *stil zitten.* — Er zijn regten: — dat van zelfbehoud is het hunne; en zij moeten het, met de Grondwet in de hand, verdedigen. — Wie is er gedoemd om van honger en gebrek te vergaan, als hij kan en wil werken, en het slagtoffer is van eene berekende kwaadaardigheid? — De Grondwet geeft regt op lands penningen, van degenen die ze, op haren eisch, trouw voldoen. — Zij mag niet partijdig, zij moet strikt regtvaardig zijn.

Degenen die de Grondwet in het begeven der ambten, bedieningen en posten, toepassen, zijn in de eerste plaats, de burgemeesters.

In ons land, moet bij den burgemeester de regtvaardigheid zwaarder wegen dan de godsdienstige belijdenis.

Zijn degenen, welke door hunne meesters uit dienstbare betrekkingen, buiten hunne schuld, ontslagen worden, omdat zij katholijk zijn, en men hen aan eenen protestant achter stelt, behoeftig, dan is hunne toevlugt bij de gemeente-kas: die moet hen ondersteunen. Zij moeten intusschen bij den burgemeester alle hunne pogingen inspannen, om het eerste postje, dat aan de kennis en bekwaamheid welke zij hebben of kunnen verkrijgen, beantwoordt, te bekomen. — Zoo moet, of door giften, of door werkdadig nuttig maken, de gemeente herstellen hetgeen in de gemeente verkeerd gedaan wordt. Vooral is het hoofd der gemeente de vader en de steun der lijdenden en der verongelijkten. Als deze zeggen: Het is u bekend, dat men mij, als tuinman, koetsier, lijfknecht enz. heeft doen vertrekken, omdat ik katholijk ben: ik kan van gedrag en braafheid de beste getuigenissen overleggen, en verzoek uwe tusschenkomst bij deze of die werk-inrigting uwer gemeente, of uwe attentie bij het begeven van hetgeen door mij kan worden waargenomen, dan moet men als zeker stellen, dat zoodanig persoon zal worden geplaatst, met voorbijgang van eenen protestant. En de man met vrouw en kinderen zijn aan brood geholpen.

Verongelijkten van eenen hoogeren stand, zoude men kunnen aanraden zich bij de hoofden der ministeriën te vervoegen. — ***Ministers en ook Gouverneurs der provinciën, mogen insgelijks hunne eigene godsdienstige belijdenis niet zwaarder laten wegen dan de regtvaardigheid,*** wanneer het de toepassing geldt van art. 188, 189 en 190 der Grondwet.

Zij zijn, zoowel als de Burgemeesters, de beschermers der verongelijkten, en de handhavers hunner belangen tegen alle onderdrukking of onregt.

Men mag hopen, dat in de toepassing der wetten op het onderwijs, de meest mogelijke ruimte zal gegeven worden: daardoor zoude meer dan eenen wien het thans zwaar valt, zijn brood te verdienen, op eene eervolle en nuttige wijze onderhoud vinden.

Boven alles mag men hopen, dat het gevoel van regt en billijkheid, dat toch in 's menschen hart weggelegd, slechts neergedrukt kan worden door eenzijdige beschouwingen of partijdige opruijingen, deszelfs regten den Nederlander ter eere, zal hernemen en in beoefening brengen. — Dat in dit land, ten spijt en met ter zijdestelling der strikte uitsluitings-vorderingen, aan welke de burger leede toegaf, groot geworden door handel, nijverheid, gezonde zin en eendragt, de oude veten, die het eenmaal te droevig hebben van een gereten, niet zullen opgerakeld worden, al is het, dat kortzigtigen zulks verlangen, niet kunnende of niet willende begrijpen, dat ook wij veel meer dan zij, moeten verduren en op het altaar der liefde tot het vaderland slagtofferen. — Of is er ergens eene maatschappij denkbaar, zonder wederzijdsche toenadering, inwilliging en inschikkelijkheid? — Die oude veten zijn, verstandig en regtvaardig, door de grondwet ter dood veroordeeld, en liggen onder onze eeden begraven. — Moet men er de dorheid en den onmin, de onhoudbaarheid, hatelijkheid en de ontijdigheid van brandmerken, het is ons pijnlijk genoeg, daartoe genoodzaakt te worden. — Wij eischen slechts de billijke verdeeling der ambten, bedieningen en posten, waartoe wij volgens de grondwet regt hebben: niet de onmogelijke herstelling der onregtvaardigheden, twee eeuwen lang ons aangedaan: — laat deze rusten! — Wij verlangen, in elken mensch, meer bijzonder in elken Nederlander, die met ons strijdt en betaalt en lijdt, eenen naasten, eenen welgezinden broeder te zien, die ons en die ook wij, waar en zoo veel en zoo dikwijls dit noodig is, wederkeerig ondersteunen. Want de lasten der zamenleving zijn zwaar: zij kunnen niet door tegenwerking, maar wel door eensgezindheid gedragen worden. En zoo wij het om elkander niet doen, laat ik zeggen, zoo eenigen liever hun eigen zin doordrijven, dan die ten offer brengen aan de algemeene belangen, dat dan ten minste de groote meerderheid der Nederlanders gezond verstand en goeden wil genoeg toonen, om zich in liefde, verdraagzaamheid en vereeniging aller pogingen ten goede, bijzonder thans te verstaan, ten wille der Nederlandsche natie, en van den Vorst, die aan derzelver hoofd is geplaatst! — Want de ondervinding heeft *ook hier* de waarheid der uitspraak bewezen: »alle rijk, dat tegen zich zelven verdeeld is, zal verwoest worden."

Steekt bij de donkerheid der uitsluitingsleer en hare schadelijke gevolgen, gunstig af, het licht dat meerdere belezenheid of omgang met andere volken, bij ware geleerden en wereldburgers doet opgaan, de gezonde zin onzer handelplaatsen en bijzonder van Amsterdam, blonk immers uit in hare regenten, mannen gerijpt voor hunne taak, door burgerlijke verdraagzaamheid en welwillende toenadering. — Amsterdam, door handel groot geworden zoodat de dichter, die stad sprekende invoerende, haar laat zeggen:

»Die schricklixt van mij swijght, heeft allerbest gescit (1)."

Amsterdam, die wereldstad, waar eenmaal zich de schatten van vier werelddeelen kwamen nedervleijen, gelijk vele wateren zich ontlasten in éénen stroom: Amsterdam, dat te midden van het water, nooit beeft voor watervloed: — dat zijne moerassige omstreken heeft herschapen in immer groene en weibare beemden: — Amsterdam, dat de hand reikte aan Waterland en West-Friesland, en de poelen hielp hervormen in mijnen van goud, niet gekocht door het leven van menschen, maar menschen in ruimte doende leven, en groot vee voor in en buitenland dragende; Amsterdam, de ziel en zenuw van zoo veel goeds, edels en groots, Amsterdam nog eens, ware nimmer zoo rijk en vermogend geworden, zonder dat deszelfs meest invloed hebbende mannen elkander de broederhand hadden toegereikt! — En nog blaakt in dat Amsterdam die zin, eener groote stad waardig, welke het goede met blijde voldoening verspreidt over allen!

Ach! mogt over die stad spoedig een vrolijker zon oprijzen, dan de laatste jaren hebben gezien! — Mogt zoo vele inspanning om te leeren, zoo vele vlijt om te arbeiden, zoo vele heuschheid bij de vermogenden, zoo goede geschiktheid bij de nijvere arbeidende klasse; zoo fijn gevoel om partij te trekken van ieder die voor zijne zaak bekwaam en braaf is, toch weder, zoo niet als in vorige eeuwen, dan immers eenigzins, leven en welvaart onder velen verspreiden! — want, wij erkennen met warm gevoel van dankbaarheid, dat menig onzer armen van dak en voedsel in ruimte is voorzien, door vermogende Protestanten, die daarvoor geenen dank verlangden, dan een braaf leven der beweldadigden. — En ook is het bekend, dat voor den opbouw of de vergrooting onzer Armen-Gestichten, hunne hulp nimmer te vergeefs is ingeroepen: de bescheiden zijn voorhanden.

Ja mogt toch, na zoo veel leed en zoo zware verliezen, na zoo veel lijden, ontbering, ziekten en sterven — ramp en tegenspoed plaats maken voor zegen, door den handel, welwillend jegens allen die wel willen, verkregen! — Het is zoo goed dat men zijn leven doorbrengt in nuttige bezigheid, vooral voor hen die de wereld ingaan: daar werkeloosheid de kweekster is van alle ondeugden, — maar wie zal werken, als er verlies bij is? — De wensch voor herleving van door God gezegenden handel en nijverheid, is dus niet alleen in het belang van eenen door zoo veel menschen mogelijk, nuttig, ja volgens de voorschriften der godsdienst besteedde tijd, maar ook omdat dit, terwijl het den minvermogenden het lieve brood voor elken dag verschaft, ter aanmoediging strekt voor die edelen, welke in het winnen van geld niet slechts doel, maar tevens het middel zien om zich nuttig te maken, zoo lang zij en hunne zaken er zijn. — En waarlijk, het wordt noodzakelijk, dat handel en nijverheid opbeuring erlangen! — Hoe vele millioenen zijn in de laatste jaren van kwijning niet versmolten? — Hoe lang zal men niet moeten arbeiden en bezuinigen, eer zij terugkomen; zoo dit immer gebeurt! — Want wien is het bekend, of de ramp des hongers, de kwade koortsen en de ongeloofelijke sterfte en de daaruit ontstane en nog woedende terugwerking op den burger en de hoogere standen, niet zoo diepe wonden sloegen, dat deze nimmer kunnen geheeld worden? Bij zulke algemeen treffende slagen bloedt het hart, het siddert en beeft voor de onmogelijkheid eener afdoende leniging; — en in plaats van te hunkeren naar de tuchtiging van de klaauw der beeren, dien het niet te doen is om dienst-ijver (want zij vloeken alle godsdienst, dat hunne communistische verwoestingen wraakt, maar GELD, nog eens GELD, en zeer veel GELD) zoekt dat hart bij Hem troost, die Heer is over alle standen, menschen, en hetsmeekt om ontferming voor allen wie zij ook zijn mogen. — En wie weet hoe van het volk gevorderd wordt, om den rampspoed die de maatschappij treft, te doen keeren in dagen van voorspoed en van vrede! A.

(1) Dat is: die van mijne grootheid, rijkdommen en heerschappij zoo verschrikt, dat hij geene woorden kan vinden, geeft mij door zijn zwijgen de hulde, welke hij mij schuldig is.

Bij de Redactie is ontvangen voor de Curaçaosche
Van N. N. *f* 3,- Van R. te O. *f* 2,37½. Te zamen

ADVERTENTIEN.

Heden overleed aan eene kortstondige ongesteldheid bijkomend verval van krachten, in den gezegenden ouderdom van 86 jaren en eenige maanden; onze Moeder en Behuwdmoeder Vrouwe JOHANNA TRUIDA BEUGEL, Weduwe van den WelEdelen HENDRIK VAN CRANENBURGH.

AMSTERDAM, 27 Januarij 1848.

P. VAN CRANENBURGH
C. M. J. VAN CRANENBURGH
KOCH.
G. VAN CRANENBURGH
M. B. W. VAN CRANENBURGH
VAN RO

Met Mei e. k. wordt in eene R. C. Pastorie gevraagd een bekwame **HUISKNECHT** ongehuwd en gezond van ligchaam, geschikt tot tafel dienen, het verrigten van huisselijk werk en tot waarneming der Kosterij. Daarop reflecterende en bewijzen van goed en zedig gedrag kunnende produceren, gelieven zich, met opgave van naam, ouderdom, geboorte- en woonplaats, alsmede vermelding van vorig beroep of ervarenheid in eenig ander handwerk, *eigenhandig* en *franco* te adresseren onder Letter B. bij den Uitgever dezer Courant.

Een **ZOMER-** en **WINTERBLIJF**, bestaande uit vijf Benedenvertrekken, Keuken, Kelders, Opkamer, twee Bovenkamers, Zolders, Schuur en Welwater, Boomgaard, Moestuin, Engelsch Werk en Boschwandelingen, gelegen te *Bussem*, is geheel of gedeeltelijk *TE HUUR* en ook *TE KOOP;* naar verkiezing te aanvaarden. Met vrachtvrije brieven te bevragen bij den Heer P. MOL, te *Naarden.*

Door Sterfgeval wordt *uit de Hand te Koop* gepresenteerd, een **HECHT STERK HUIS** EN **ERF**, waarin ruim 40 jaren de **BROODBAKKERIJ** met het beste succes is en nog steeds wordt uitgeoefend. Hetzelve Huis is staande en gelegen binnen de stad DELFTSHAVEN, op een der beste standen. Te bevragen bij de Boekverkoopers Wed. VAN PINXTEREN te *Schiedam*, en J. A VAN BELLE te *Rotterdam.* onder letter F. *franco.*

Bij H. A. ZWEERS, Kalverstraat, 168, *Amsterdam*, zijn onder anderen voorhanden de volgende werken, geschikt voor den H. Vastentijd.

OEUVRES SPIRITUELLES de St. Jean de la Croix, in 8°. . . . .
LE MÊME OUVRAGE, 3 vol. in 12°. . .
MEDITATIEN op het Lijden en Sterven van Jezus, F. J. TOURBE, 5 deelen. in 8°. nieuwe uitgaaf.
HISTOIRE DE LA VIE de N. S. Jésus Christ, par pière de Ligny S. J., 1 vol. in 8°. ou 2 vol. in 12°.
L'ÂME UNIE à J. C., par la Comtesse de C 1 vol. in 18° . . . .
L'ALIMENT JOURNALIER des âmes dévotes à la sion du Sauveur, 1 vol. in 18°. . . . .
LES FLAMMES DE L'AMOUR DE JÉSUS; par PINART, 1 vol. in 18°. . . . .
MÉDITATIONS sur la Vie et la morale de N. S. par le P. AVANCIN, 1 vol. in 18°. . . .
MÉDITATIONS sur le Vie et les mystères de N. S. 4 vol. in 12°. . . . .
MOIS DE MARIE au pied de la Croix, 1 vol. in 12°.
LA PASSION MÉDITEE, par l'abbé MARCHETTI, in 18°. . . . .
MÉDITATIONS de la Vie du Christ, par St. TURR, 1 vol. in 12°. . . . .
PRATIQUE DE L'AMOUR envers J. C. par St. 1 vol. in 18°. . . . .
RÉFLEXIONS et AFFECTIONS sur les souffrances de par St. LIGUORI, 1 vol. in 18°. . . . .
SOUFFRANCES de N. S. Jésus Christ, du P. DE JÉSUS, 2 beau vol. in 12° . . . . . .
Ce dernier ouvrage est un des plus oncteux et profonds, qui aient été écrits sur la Passion du
VERSCHILLENDE SOORTEN VAN KRUISWEGPL

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en